

(25. 6.)

AMENDEMENTEN VAN DEN HEER DE WIJKERSLOOTH
DE WEERDESTEYN.

Ingezonden 25 October 1920.

Ondergeteekende heeft de eer de volgende amendementen voor te stellen:

Uit *art. 239bis*, 1ste lid, te schrappen de woorden „waar ten minste gemiddeld tien zoodanige arbeiders werkzaam zijn”.

In *art. 239bis*, 2de lid, 2den zin, tusschen de woorden „deze” en „worden genoten” in te voegen de woorden „of van de ondernemers”.

Toelichting.

Door aanneming van dit amendement ontstaat de mogelijkheid van vergoeding voor de gemeente van het hoofdverblijf van arbeiders, werkzaam in een andere gemeente in ondernemingen met minder dan tien arbeiders.

Ook al onderschrijft men de m. i. zeer betwistbare meening, dat alleen ondernemingen van meer omvang door het trekken van arbeiders naar de gemeente harer vestiging onkosten voor die gemeente veroorzaken en vooral om deze reden uitsluitend door de zakelijke bedrijfsbelasting van *art. 242e* behooren te worden getroffen, dan nog staat los daarvan de vraag of het billijk is dat eene gemeente met meer opeengehoopte bevolking, waarvan velen als arbeider werkzaam zijn, bijv. in landbouwondernemingen van omliggende welvarende gemeenten, alle kosten voor hare bevolking draagt, terwijl zij van de werkgevers der omliggende gemeenten in geenerlei vorm eenige vergoeding of tegemoetkoming ontvangt. Ook in dit meermalen voorkomend geval moeten Gedeputeerde Staten de bevoegdheid hebben om naar bevind van zaken aan eerstbedoelde gemeente eene uitkeering te doen geven.

Art. 242b. Uit dit artikel worden geschrapt de woorden: „of welke ingevolge een krachtens *art. 28* der Woningwet goedgekeurd plan, in de naaste toekomst zijn bestemd voor bouwterrein en zijn gelegen”. De laatste zin van het artikel wordt gelezen „van aanhoorigheden van woonhuizen wordt deze belasting niet geheven”.

Toegevoegd wordt een nieuw tweede lid, luidende:

„Bij overdracht voor bouwterrein van andere gronden, dan die welke krachtens het eerste lid kunnen worden getroffen, kan eene bijzondere belasting in verhouding tot den koopprijs worden geheven op de wijze bij verordening te bepalen. Of een stuk grond voor bouwterrein wordt overgedragen, wordt afgeleid uit het bedrag van den koopprijs of uit andere omstandigheden, al of niet in verband met den koopprijs genomen, een en ander op de wijze mede in de heffingsverordening bepaald.”

Toelichting.

Bedoeling van het door de Regeering voorgestelde artikel is niet alleen die gronden te treffen, die reeds onmiddellijk voor bouwterrein kunnen worden aangewend, maar ook toekomstige bouwterreinen. Of echter een bepaald terrein in de naaste toekomst bouwterrein zal worden, is niet met zekerheid te zeggen en zeker niet af te leiden uit een uitbreidingsplan als bedoeld in *art. 28* Woningwet. Blijkt later de verwachting, dat een bepaald terrein bouwterrein zal worden, ongegrond, dan behoorde deze heffing niet te zijn geschied en heeft men geheven van eene niet meer aanwezige waarde. Slechts bij realisatie door den eigenaar behoort de heffing te geschieden. Door het amendement te aanvaarden, wordt ook de gelegenheid geopend om van aanhoorigheden van woonhuizen, wanneer zij als bouwterrein worden verkocht, eene heffing te vorderen.

Aan het eerste lid van *art. 254* wordt een zin toegevoegd, luidende:

„Bij de vaststelling der tarieven wordt er naar gestreefd deze zoo te bepalen dat de uitgaven worden gedekt”.

Toelichting.

Bij een behoorlijk beheer moeten de hierbedoelde werken in den regel geen tekort opleveren.

Art. 260. In het 1ste lid worden tusschen de woorden „zijn” en „van toepassing” ingevoegd de woorden „met uitzondering van de bepaling van *art. 17*”.

Toelichting.

In het nog steeds geldende *art. 17* der wet van 22 Mei 1845 (*Staatsblad* n°. 22), dat eene der bepalingen uitmaakt omtrent de vervolgingen, is de mogelijkheid opengesteld de betaling der belasting af te dwingen door inlegering, welke mogelijkheid de Regeering blijkens haar voorstel ten aanzien van *art. 259*, 2de lid, voor de gemeentelijke belastingen te recht wil zien vervallen.

DE WIJKERSLOOTH DE WEERDESTEYN.

(25. 7.)

AMENDEMENT VAN DEN HEER VAN BERESTEIJN C.S.

Ingezonden 26 October 1920.

Ondergeteekenden hebben de eer het volgende amendement voor te stellen:

Artikel 3. *Art. 240j* te lezen:

„Een belasting op tooneelvoortooningen en andere vermakelijkheden, voor zoover deze door het Rijk niet worden gesubsidieerd of niet uitgaan van lichamen, welke rijkssubsidie genieten.”

VAN BERESTEIJN.
DRION.
DE SAVORNIN LOHMAN.
OUD.
RINK.
VAN RIJCKEVORSEL.
VAN SCHAİK.
SCHAPER.
TREUB.

Toelichting.

Terwijl eenerzijds het Rijk instellingen, die kunstuitvoering organiseren, met bijdragen uit 's Rijks kas steunt, ter einde te gemoet te komen in het dekken van tekorten, gaat het anderzijds niet aan de gemeentebesturen uit te noodiger deze uitvoeringen als belastingbron te bezigen, waardoor mede de tekorten ontstaan, die het Rijk moet helpen dekken. Op deze wijze komt een dergelijk rijkssubsidie ten slotte neer op een subsidie — via de kunstinstelling — aan de gemeentekas wat natuurlijk niet de bedoeling kan zijn.

Een enkel voorbeeld, aan de practijk ontleend, moge di. aantoonen.

Voor de uitvoeringen van het Residentieorkest werd in 1919—1920 te 's Gravenhage pl. m. f 5276 (10 pct.) belasting betaald. Het rijkssubsidie bedroeg f 14 000. Voor het komende seizoen is de belasting verdubbeld en zal pl. m. f 11 842 bedragen. Op de ingediende begroting is ook het rijkssubsidie verdubbeld.